

[Drachmann.]

dette Tilfælde, det var det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, som nu forlod disse Toldbyrdeberegninger og klamrede sig til det nye, omfangsrige Materiale fra Grosserer-Societetet, som viser lige saa lidt som det andet, og jeg skal endnu en Gang skænke det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, hvem det er, han har faaet til at offentliggøre dette og bagefter fortryde det. Det er ogsaa ganske underordnet i dette Tilfælde. Men den Beregning, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup meget snedigt fik offentliggjort dengang, havde sin afgørende Svagthed derved, at den forudsatte det, der skulde bevises. Toldbyrdeberegningen forudsatte, at Tolden blev udnyttet helt og fuldt, og det var det, der skulde bevises; og naar man gaar ud fra det, der skal bevises, er det altid nemt at opstille en eller anden Løgnhistorie, og det lykkedes ogsaa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup i eksorbitant Grad, for at benytte det ærede Medlems eget Yndlingsudtryk.

Men det er stadig et ubesvaret Problem herhjemme, hvorledes Tolden reelt virker, og jeg er enig med min nye Kollega i Toldbranchen, det ærede Medlem Hr. Rager, i, at dette er et ubesvaret Problem, og det er af dettes Besvarelse, det hele afhænger. Dér gav jeg et Eksempel, som tydeligt viste alle dem, der overhovedet kan forstaa noget, at Tolden paa bestemte Omraader, jeg siger ingenlunde alle, kan virke billigende og skabe indenlandsk Produktion til Gavn baade for Forbruget og Beskæftigelsen.

Det ærede Medlem klamrer sig endnu til gamle Forbrugersynspunkter, men jeg tror nok, de nye Synspunkter til positiv Beskæftigelse bliver dem, der vil dominere i Fremtiden, og saa spørger man ikke, hvor billige Varerne er, og hvor billige man kan lave dem under de og de Forhold, men man spørger og vil med stedse stigende Styrke spørge: Hvad skal vi leve af? Skaf os Arbejde, skaf os Beskæftigelse, saa er det ganske ligegyldigt, hvilke Teorier og Dogmer der ryger i Vasken ved samme Lejlighed.

Til Slut vil jeg blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der fremsatte en virkelig genial Betragtning om Tolden og Toldens Virkninger. Han havde fundet ud af — saa meget havde han dog faaet ud af min Beretning —, at Tolden billigjorde, men han mente, at dette vilde virke stik modsat Industriens virkelige Interesser. Han mente, det var ligefrem forfærdeligt for Industrien, at Tolden skulde billigjøre Varerne, og at

jeg derfor var en daarlig Talsmand for Industriens Interesser, naar jeg skaffede denne Billiggørelse, og at Industrien eo ipso klarede sig bedre, hvis der ingen Told var, saa var Varepriserne højere. Det var Logik!

Hværken den danske eller nogen anden Industri er i sig selv interesseret i, at Varepriserne er særlig høje, den er interesseret i, at Varepriserne ligger dér, hvor Forbruget kan bære den størst mulige Afsætning, kan bevirke den størst mulige Beskæftigelse, kan faa Hjulene til at rende rundt i størst muligt Omfang. Det er Industriens naturlige Opgave, saaledes bør det være. Jeg tror, man kan sige til den danske Industris Ros og Ære, at saaledes er Moralen og Principperne i dette Land. Men rigtigt er det, at den indenlandske Industri under de givne Forhold i Virkeligheden er den bedste Garanti mod Prisdrydelse fra Udlandets Side, og det var som Eksempel herpaa, jeg fremførte dette Materiale om en tysk Rørpris, der tidligere var og stadig væk i Tyskland er omkring 20 Mk., men som er sat ned paa det danske Marked ufortødet til 11 Mk. 80 Pf.

Efter de Betragtninger, det ærede Medlem gjorde gældende over for mig, tror jeg i øvrigt nok, at han næste Gang i Stedet for at rette en Henvendelse til mig paa disse Omraader, skulde henvende sig til en Læge; jeg tror, jeg vil være ude af Stand til at forklare ham, hvad der skal forklares med Hensyn til de Problemer, vi her drøfter.

Rager: Jeg vil gerne først rette et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Drachmann, det er altid rarest først at henvende sig dér, hvor man kan komme med Anerkendelse. Det ærede Medlem Hr. Drachmann erklærede sig enig med mig; dette glæder mig uhyre, men jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Drachmann igen begyndte at køre rundt med disse Rør. Jeg har sagt til det ærede Medlem, at man kan ikke slutte fra det specielle til det generelle (Afbrydelse af *Drachmann*). Nu begynder det ærede Medlem igen fra sin Plads med disse Rør, det løber fuldstændig rundt for det ærede Medlem med disse Rør. Jeg har taget mig til Indtægt, at det ærede Medlem er enig med mig, formentlig ogsaa i min Slutningsbemærkning før, at det ærede Medlem kan forsøge paa ved enkelte Eksempler at bevise nok saa meget, det gør overhovedet ikke noget som helst Indtryk paa mig! Det er en given Ting, at det, at en Afgift paalægges, altid gennemsnitligt vil betyde en Varefordrydelse. Dette